## GARAMONCINO

Quousque tandem abutêre, Catilina, patientiâ nostrâ? quam-
diu etiam furor iste tuus nos eludet? quem ad finem sese ef-
frenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium Pa-
latii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil concursus
bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus
locus, nihil horum ora vultusque moverunt? Patêre tua con-
silia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientiâ
teneri conjurationem tuam non vides? Quid proxima, quid
superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid
consilii ceperis, quem nostrûm ignorare arbitraris? O tem-
pora, o mores! Senatus hæc intelligit, consul videt: hic ta-
men vivit. Vivit? immo vero etiam in senatum venit: fit pu-
blici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem u-
numquemque nostrûm. Nos autem, viri fortes, satisfacere rei-
*publicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mor-*
*tem te, Catilina, duci, jussu consulis, jampridem oportebat:*
*in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu ma-*

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATENSIS ORATOR

ATQUE LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC FACILE PRINCEPS.

COMO